

Sinh con ra trong thiêu u thốn, ngay từ ngày bé, con đã nuôi trong mình ý nghĩ "Lên lên con sẽ làm nhiếu u tiên". Mẹ nói con nghe câu nói đó vui lắm, mẹ dỗ u mêng con "Đừng nghĩ mình kiêu m nhiếu u hay ít tiên, mà con hãy nghĩ đến cách kiêu m tiên con".

Đến con có thể đi trên đôi chân của mình, mẹ đã bế ng từ ng ca nấc chè, rong ruổi trên các con đường trong phố Đông Ba. Tiên nói của mẹ kiêu m đến c bế ng nhng giết mẹ hôi hắt đẫm trên má, trên chiếc áo bọc màu mà lâu lắm rồi mẹ không may áo mới. Đêm về con nghe thấy tiếng mẹ t mẹ trong hời th gập gáp, trong giấc ngủ ch a say ngủ đã vui t nh giấc của mẹ.

5h sáng, mẹ trở mình đỡ vui chẵn cho con, đeo vui đôi dép, mẹ của th t kh, và đi trong sng đêm. Mẹ bu i sáng mẹ đi s m, bán đ c thêm m n c kiêu m thêm m t ít tiên nói đ năm h c mẹ con có thêm đôi dép, con có thêm t p v. Hay nhng ngày mẹ a l t, g o đ y trong lu cho con yên tâm đi h c. Mẹ s m mai th c đ y, mẹ đã đem tiếng c i đ n cho r t nhi u đi bán rau, bác đ p xích lô, đã gi i t a c n khát cho bi t bao ng i. Mẹ thng đ y con, sng ph i bi t làm vui ng i khác, ph i bi t yêu thng, ph i bi t san s. Con còn nh, giấc ngủ ch a tròn trên vành môi, con không th hi u h t m i s cảm đ đ i, tiên b c có th mình làm ra, nhng tình c m làm ra con ng i.

M i! Con đã vào đ i, con đang đi trên đôi chân của mình, con đang kiêu m tiên bế ng kiêu m th c mình h c đ c gi ng đ ng đ i h c. Kiêu m tiên khó th t m nh. Đâu ph i lúc nào mình mu n là đ c, ph i tùy thu c vào ng i ta, ph i tùy thu c v các m i quan h, ph i... ph i... r t nhi u. Nhi u lúc v nhà, ng tay xin m, con th y mình th t có i. M cho con nhng r t khéo vì s con bu n "Mua cái áo mà mang, mua đôi dép mà thay, con đi làm r i, có r t nhi u m i quan h, con ph i bi t chăm chút mình, đừng đ ng i khác c i do qu n áo lu m thu m, hay vì đôi dép rách quai".

Mỗi lúc con có chuyện buồn, mẹ là người luôn lắng nghe con giải bày. Mỗi lúc con gặp rủi ro trong chuyện tình cảm, mẹ lại là người dần xẹp. Mỗi lúc con "thốt trợn" bài vở, mẹ lại bảo "buôn bán cũng có ngày lãi lỗ, con đi làm cũng có lúc vắng hay không vắng. Không có chuyện gì to tát. Thiệt gì thì vớ vẩn đi mẹ". Con có thể làm ra tiền, con có thể vượt qua mọi thử thách trở lại mình, chỉ cần bên đời con có mẹ.

Mẹ ơi – bình yên đời con!

Đường Thù Uyên Mai An Tiêm, Tây Lộc, Huế

Anh là người Anh cả, hiện giờ trong tôi đáng để nghiêm trang nhưng luôn đi tìm niềm vui như nhàn, gần gũi khi được tiếp cận Anh trong các kỳ họp, trên màn hình màu áo Lam thân thiện. Năm nay, bố con tôi đến thăm Anh, sau đó Anh bắt tại nhà giao thông. Tôi nhà riêng chờ ra tiếp xúc lát anh hiện diện với đáng với còn tiếp tục ý muốn sau sự xảy ra này. Đời hiện với Anh trong tôi không tránh khỏi sự lúng túng. Sau khi chào hỏi và tiếp xúc thì tôi là một huynh trưởng GDPT Khánh Hòa ghé thăm, Anh tiếp nhận và cầu mong anh chị HT Khánh Hòa luôn tình cảm tu học và hết lòng chăm sóc cho đàn em thơ bé. Tuy nhiên ý tưởng bang khuân với GDPT, tôi chưa biết tiếp bày như thế nào cho thích hợp. Thế rồi cũng đến lúc tôi biết Anh ra về, mà đi mong muốn bạn bè cho được trở về. Anh tiễn hai bố con tôi, và bắt đầu ra hiện nhà, bằng cảm mến kéo đến, tôi tâm sự:

- Thưa Anh, các tác phẩm của Anh, em đã đọc ít nhất một đôi lần, nhưng tác phẩm Nhưng công kính màu đáng như nhút, trong đó em thích nhất là nhân vật Lộc. Anh ơi! Lộc mà không có, ý là Lộc anh như? Anh không muốn nói, và như lên vai tôi mà không nói gì, cũng lúc cần mà anh nhún. Bố con tôi chào Anh ra về. Con bé nghiêm trang vòng tay cúi đầu: "Chào Bác cháu vui!" (Theo thời gian, cháu phải gọi Anh là ông nội cả).

Lời cảm ơn cuộc sống

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 06 Tháng 5 2015 12:31

- Cái gì? Con bé chợt hiểu điều cần ngay. Bàn tay phải đưa lên, với hình tượng "n Cát Tươi" và "Thưa Anh! Em vui!".

Anh cảm ơn tôi. Chúc bé con tinh thần, đừng bao giờ quên chiếc Áo lam hiên. Nhớ đi đường hai bé con cẩn thận nhé!

Buổi chiều thành phố trở nên mát dịu, sau cơn mưa đầu mùa. Trong tôi, nhịp sống "lam hiên" mãi là nhịp sống ngọt ngào trong lòng, dịu dàng giữa đời đời.

Đỗ Văn Hùng Quận 1A, Diên Khánh, Khánh Hòa

Nguồn: <http://tapchivanhoaphatgiai.com/blog/cuoc-song/loi-cam-on-cuoc-song-26.html>